

T.C.
YARGITAY
2.HUKUK DAİRESİ
SAYI:

ESAS: KARAR:

YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Artova Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi
TARİHİ : 07.06.2007
NUMARASI : Esas no: Karar no:
DAVACI :
DAVALI :
DAVA TURU : Tanıma
TEMYİZ EDEN : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemeye verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle cvrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı vekili tarafından davanın aleyhine açılan, mahkemeye hasımsız olarak görülen davada, boşanmaya ilişkin Appenzell Ausserrhoden Kanton Yüksek Mahkemesinin 08.02.2007 tarih ve KIZ0646 sayılı kararının tanınmasına karar verilmesinin istendiği, mahkemeye davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Dava ve hüküm tarihinde yürürlükte olan 2675 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanununun 42.maddesi hükmüne göre, tanıma talebinin incelenmesi ve karara bağlanması tenfiz davalarındaki usul ve esasa tabi olup, yabancı mahkeme kararının tanınması, kararın Türk Mahkemelerinde kesin delil veya kesin hüküm olarak kabulü sonucunu doğurmaktadır.

Bu itibarla, Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanununun 36.maddesi uyarınca diğer eşe husumet yöneltmesi, tanıma talebini içeren dilekçenin anılan Kanununun 39/1.maddesi hükümlerine uygun olarak duruşma günü ile birlikte karşı tarafa tebliğ edilmesi, duruşma gününde de basit yargılama usulü hükümlerine göre incelenecek karar bağlanması gerekmektedir.

Mahkemeye, anılan hükümlere aykırı olarak, taraf teşkili yapılmaksızın duruşma açılarak, karşı tarafa savunma imkanı sağlanmadan davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Diğer taraftan, Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanununun 37.maddesinde tenfiz dilekçesine eklenecek belgeler belirtilmiş olup, bu hükme göre yabancı mahkeme ilamının o ülke makamlarınca usulen onanmış aslı ve onanmış tercümesi ile, ilamın kesinleştiğini gösteren ve o ülke makamlarınca usulen onanmış yazı veya belge ile onanmış tercümesinin dilekçeye eklenmesi zorunlu olduğu halde, bu hususlara uyulmaması da doğru bulunmamıştır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi.29.11.2010 (Pzt.)

Başkan

Üye

Üye

Üye

Üye

1-EÖ-HA-SD
Karşılaştırdı
Y.İşl.Müd.S.Karaköç

KMB-Hük
2009/259976
16.12.2010
3045-19495
04.09.2009